

Růžový volánkový bikiny

Můj nejlepší kámoš Bumba je něco jako můj pes, takže bylo divný, když se mu najednou začala líbit kočka.

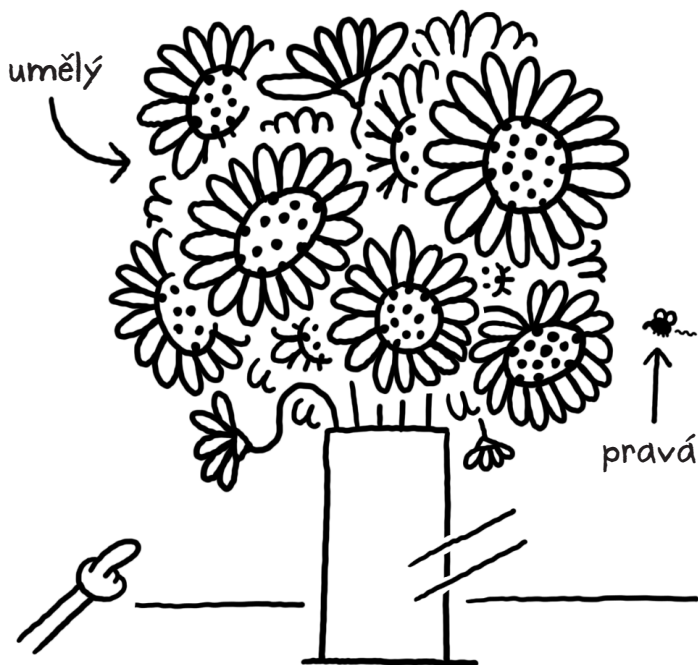

Bylo to asi před osmi milionama tejdů.
Šli jsme s Bumbou ze školy kolem super-
marketu Feeko.

Blížilo se léto a výloha byla plná plavek
a takovejch podobnejch prázdninovejch
věcí.

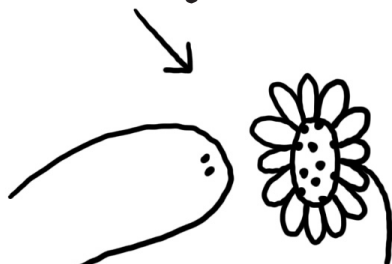
„Tyhle bys měl koupit Sharonelle!“
zahihňal se Bumba a ukázal na kytku
plastovejch slunečnic.

Bumba tvrdí, že Sharonelle z naší třídy
se líbím, protože jednou řekla, že mám
hezkej nos.

„Sklapni, Bumbo,“ řekl jsem, zašilhal jsem na svůj nos a snažil se přijít na to, co je na něm tak dobrého. „Jak se může někomu líbit něčí nos?“ divil jsem se a pokrčil jsem ho, jestli třeba pak nebude hezčí. „Je to jenom nos a je od toho, aby se s ním čuchalo.“

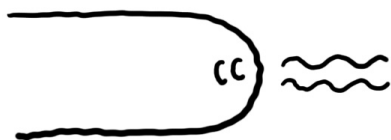
k čemu je nos

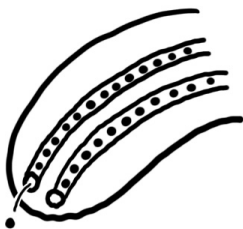
na čuchání
k věcem

na krčení

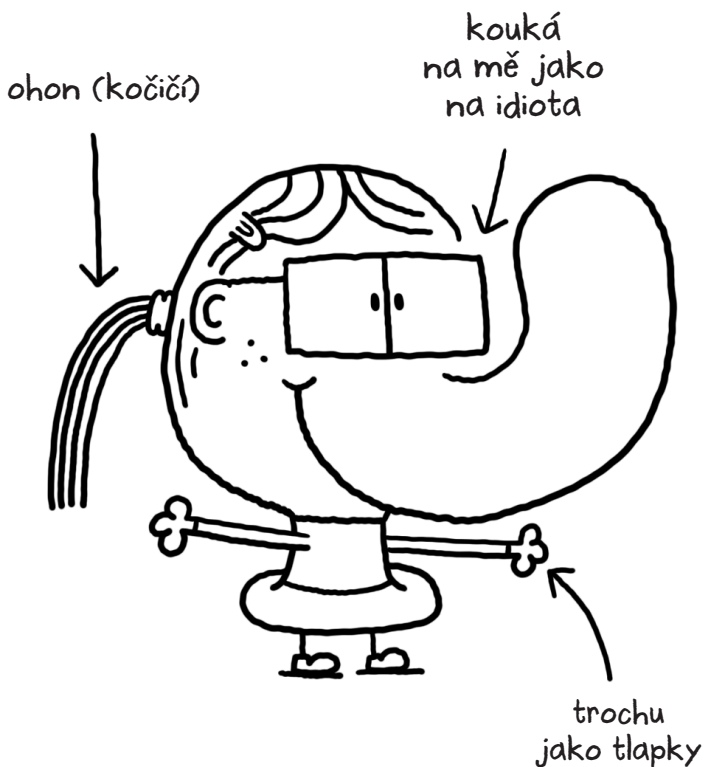

na dechání

na dělání holubů

Snažil jsem se přijít na to, jestli se někomu líbí Bumbův nos, ale nepřišel jsem na nikoho jinýho než na svou druhou nejlepší kámošku Nancy Verkenwerkenovou, která je něco jako moje kočka.

„TOHLE BYS MĚL KOUPIT NANCY!“ křiknul jsem a ukázal na růžový volánkový bikiny.

Mimochodem, křičel jsem proto, že nad náma zrovna letělo letadlo.

Bumba měl najednou v obličeji úplně stejnou barvu jako ty bikiny, jen neměl tolik volánků. „JÁ DO NANCY NEJSEM ZAMILOVANEJ!“ křiknul a hrál si přitom s kouskem žvečkačky, kterou někdo přilepil na zeď.

žvečkačka

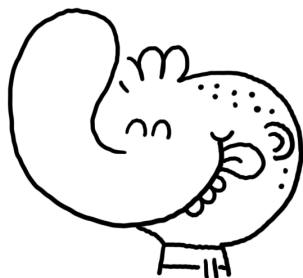

vypadá
kapku jako
myší mozek

Kouknul jsem se na Bumbu. Řekl to tak, že mě napadlo, jestli do ní nakonec není DOOPRAVDY zamilovanej. Rozhodně se v poslední době na Nancy pořád usmíval, jenomže on se Bumba usmívá na každého. Skoropsi to tak dělají.

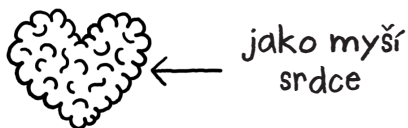

pes

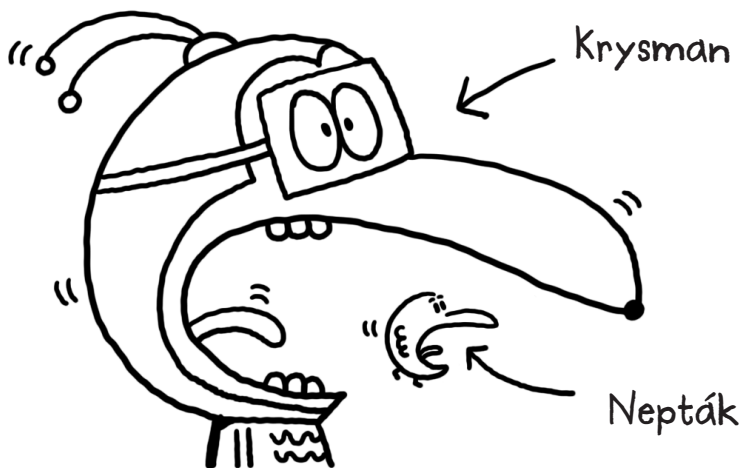

Bumba

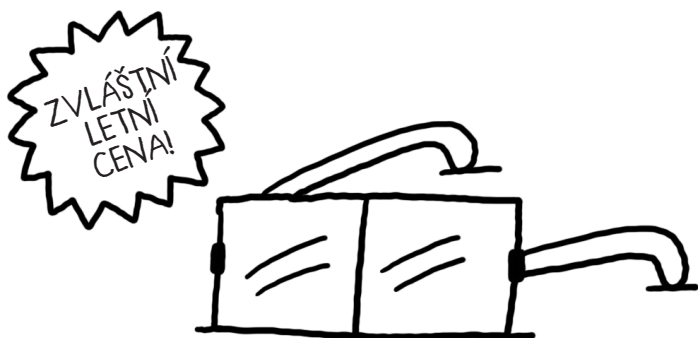
A pak jsem si něčeho všimnul. Celou tu dobu, co jsme tam stáli, Bumba mačkal tu žvejkačku do tvaru srdce.

„CO U VŠECH NEHUZŤÁREN?!“ vyjeknul jsem, jak to dělá moje oblíbená televizní hvězda Krysman, když nemůže uvěřit vlastním očím.

„Co je?“ zeptal se Bumba a koukal do výlohy na sluneční brejle, co měly tvar úplně jako Nancyiny brejle.

Kouknul jsem se na svého napůl psa, napůl kamaráda a představil jsem si ho, jak poskakuje loukou plnou umělejších slunečnic, ale vořítko drží Nancy Verkenwerkenová a ne já. Na jednou se mi začal zvedat žaludek.

„JÁ BUDU ZVRACET,“ křiknul jsem, i když letadlo už úplně odletělo.